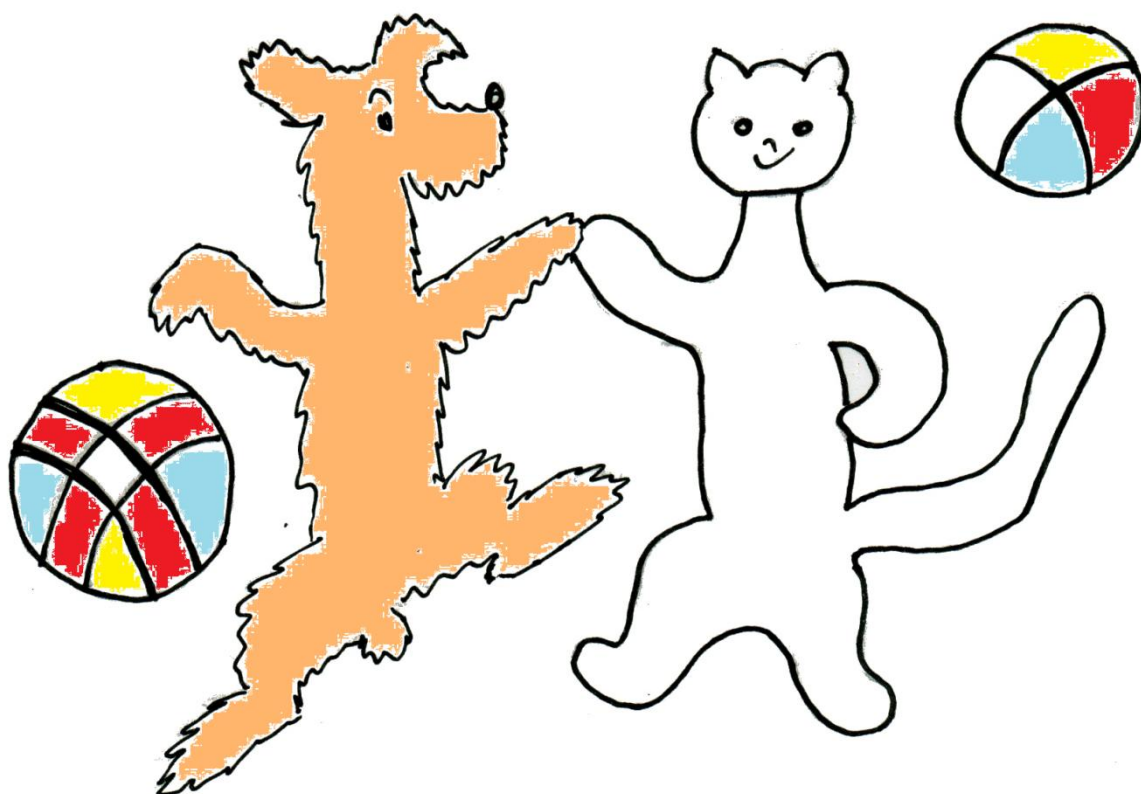

POVÍDÁNÍ

O PEJSKOVI A KOČIČCE

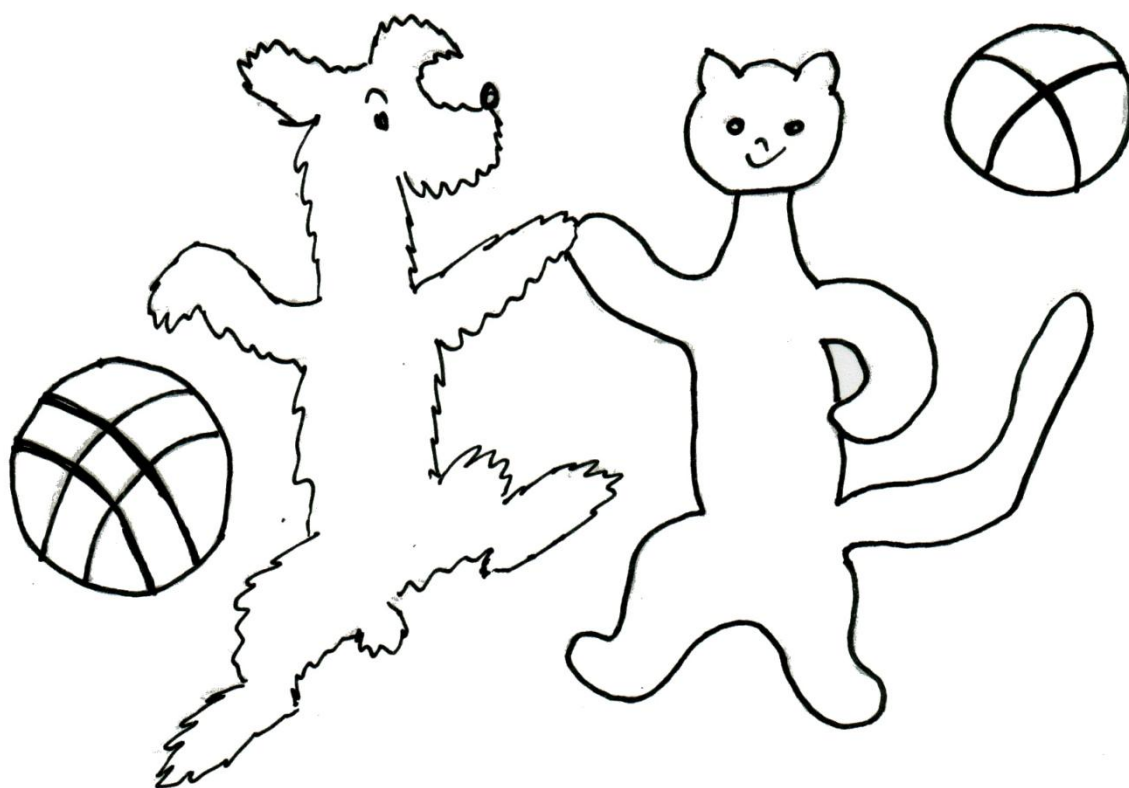

Podle originálu autora Josefa Čapka knihu upravila Jana Jakobová

POVÍDÁNÍ

O PEJSKOVI A KOČIČCE

Jak spolu pejsek a kočička hospodařili a
ještě o dalších jiných věcech

1. Jak pejsek a kočička myli podlahu

Pejsek a kočička spolu bydleli v malém domečku u lesa. Pejsek a kočička chtěli dělat všechno stejně, jako lidé. Pejsek a kočička ale nemají ruce, proto neumí pracovat, jako pracují lidé. Pejsek a kočička udělali občas něco dobře a něco špatně. V domečku měli někdy trochu nepořádek. Pejsek a kočička měli v domečku špinavou podlahu, a proto chtěli podlahu umýt.

Nejdříve si pejsek a kočička připravili věci na umytí podlahy. Pejsek šel pro vodu a kočička přinesla mýdlo. Kočička položila mýdlo na stůl. Když se pejsek vrátil s vodou, viděl mýdlo na stole. Pejsek si myslel, že věc na stole je k jídlu. Pejsek chtěl věc na stole ochutnat, a proto si strčil celé mýdlo do **huby**. Pejsek měl teď plnou **hubu** pěny a oči plné slz. Když se kočička vrátila, viděla pejska s mýdlem v **hubě**. Kočička se na pejska zlobila.

Kočička řekla pejskovi: „Ty jsi ale hloupý. To bylo mýdlo! A mýdlo se nemůže jíst.“

Pejsek odpověděl: „Au, au, tak proto mě celá **huba** bolí a štípe.“

Kočička poradila pejskovi: „Napij se hodně vody. Když se napiješ vody, huba tě přestane bolet.“

Pejsek poslechl kočičku a napil se vody. Pejska přestala huba bolet. Kočička musela jít koupit nové mýdlo. Pejsek šel pro další vodu. Když se vrátili, pejsek se zeptal kočičky: „Jak podlahu umyjeme? V domečku nemáme **kartáč** na mytí podlahy.“

Pejsek a kočička zapomněli koupit kartáč. Protože neměli kartáč, kočička vymyslela jiný nápad. Kočička umyje celou podlahu pejskem. Pejsek má na sobě hrubé chlupy, jako má kartáč. Tak kočička umyla celou podlahu pejskem. Teď měli pejsek a kočička mokrou podlahu. Podlahu proto museli vysušit.

Pejsek vymyslel, že vysuší podlahu kočičkou. Kočička má měkké chloupky, jako jsou chloupky na ručníku. Tak pejsek vysušil celou podlahu kočičkou. Podlaha byla teď umytá a suchá. Ale pejsek a kočička byli mokří a moc špinaví.

Pejsek a kočička se na sebe podívali a řekli si: „Oba jsme špinaví. Takhle nemůžeme vypadat. Všichni by se nám smáli! Musíme se vyprat!“ Nejdříve kočička vyprala pejska. A potom pejsek vypral kočičku.

Pejsek a kočička byli vypraní. Ještě se museli pejsek a kočička usušit. Tak šli pejsek a kočička ven a pověsili se na **šňůru** jako prádlo.

Pejsek a kočička viseli na **šňůře** a sluníčko pěkně svítilo. Najednou ale začalo pršet, tak se museli schovat do domečku.

Za chvíli se kočička zeptala: „Prší ještě?“

Pejsek odpověděl: „Ne, už přestalo pršet.“

Venku už zase svítilo sluníčko. Tak šli pejsek a kočička ven. Venku se pejsek a kočička pověsili na šňůru na prádlo.

Pejsek řekl: „To mám radost, že zase svítí sluníčko. Brzo ushneme.“

Hned ale začalo zase pršet, a proto pejsek a kočička utíkali domů. A potom zase svítilo sluníčko. Sluníčko a déšť se pořád střídaly celý den. Večer už byli pejsek a kočička suší. Pejsek a kočička si doma vlezli do koše na prádlo. A potom byli pejsek a kočička unavení a chtěli spát. Pejsek a kočička usnuli v koši na prádlo. A v koši krásně spali až do rána.

Nová slova:

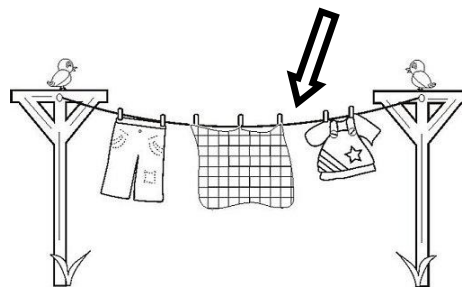
Huba, hubu, v hubě = pusa

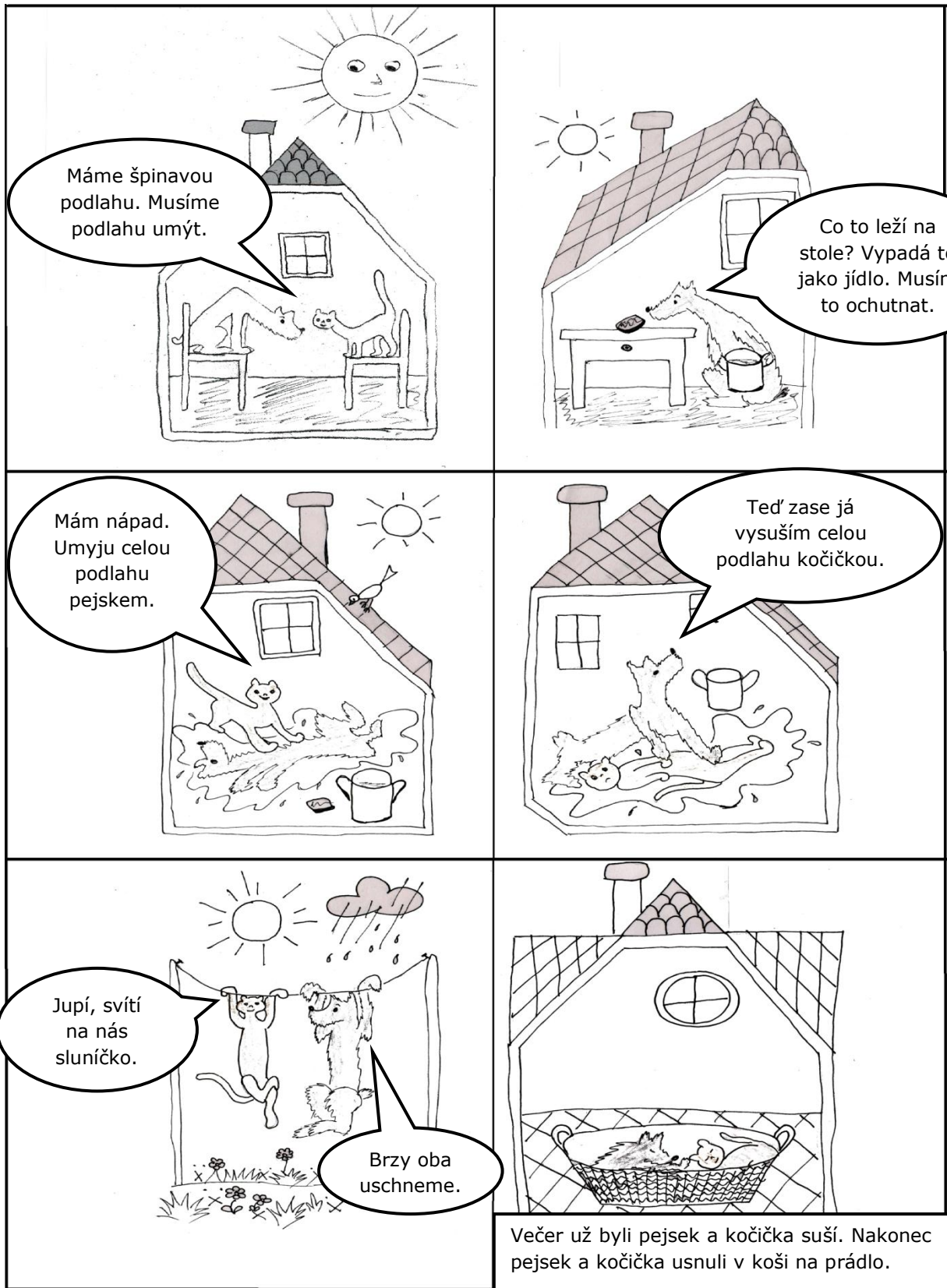
Kartáč = věc na odstraňování nečistot

Šňůra, šňůru, šňůře = provázek

Jak pejsek a kočička myli podlahu

PRACOVNÍ LIST – 1. KAPITOLA

1) Odpověz na otázky:

1. Kde bydlí pejsek a kočička?
.....
2. Co měli pejsek a kočička v domečku špinavého?
.....
3. Co si pejsek strčil do huby?
.....
4. Co pejsek a kočička zapoměli koupit?
.....
5. Čím kočička umyla podlahu?
.....
6. Čím pejsek vysušil podlahu?
.....
7. Na co se venku pejsek a kočička pověsili?
.....
8. Kde pejsek a kočička spali?
.....

2) Uspořádej správně věty a očíslej je ve správném pořadí.

- Kočka umyla celou podlahu pejskem. _____
- Pejsek a kočička měli v domečku nepořádek. _____
- Pejsek a kočička si doma vlezli do koše na prádlo. _____
- Pejsek a kočička viseli na šňůře jako prádlo. _____
- Pejsek si strčil celé mýdlo do huby. _____
- Pejsek a kočička byli mokří a špinaví. _____

3) Doplně do vět chybějící slova. ☐

- Pejsek a kočička spolu _____ v malém domečku.
- Pejsek a kočička měli v domečku _____ podlahu, a proto chtěli podlahu _____.
- Kočka položila _____ na stůl.
- Pejsek si strčil celé mýdlo do _____.
- Pejsek vysušil celou podlahu _____.
- Pejsek a kočička viseli na šňůře a _____ pěkně svítilo.
- Pejsek a kočička usnuli v _____ na prádlo.

2. Jak si pejsek roztrhl kalhoty

Najednou byly Velikonoce. Venku svítilo sluníčko, tak chtěli jít pejsek a kočička na výlet.

Pejsek řekl kočičce: „Já bych šel do lesa, když venku svítí sluníčko.“

Kočička odpověděla: „Dobře, půjdeme do lesa. Škoda, že nemám **slunečník**, určitě by mi slušel.“

Pejsek odpověděl: „Sluníčko ti opálí kůži, po zimě si celá bílá. A teď už se dlouho nelízej a pojď na výlet.“

Kočička řekla pejskovi: „Nejdřív se musím upravit, abych byla hezká. Ty se taky pejsku trochu uprav, máš jedno ucho nahoru a druhé dolu. Uši mají být upravené stejně.“

Tak si pejsek upravil uši stejně a potom šli pejsek a kočička na výlet. Pejsek a kočička si na výletě povídali, když najednou potkali zajíce.

Zajíc se smál pejskovi: „To je sranda, pejsek má jedno ucho nahoru a druhé dolu.“

Pejsek měl opravdu zase jedno ucho nahoru a druhé dolu. Pejsek se na zajíce zlobil, proto běžel za zajícem do **křoví**. Zajíc ale pejskovi utekl.

Pejsek řekl kočičce: „Už jsem zajíce skoro chytil, ale ve křoví jsou **trny**, které mě popíchaly, proto mi zajíc utekl.“

Kočička řekla pejskovi: „V hezkém oblečení nemáš chodit do křoví. Oblečení by se mohlo roztrhat o trny.“

Pejsek a kočička pokračovali dál na výlet. Pejsek a kočička potkali na výletě děti. Děti se koukaly na pejska a kočičku. Najednou se děti začaly smát a řekly: „To je sranda, pejsek má díru na kalhotách.“

Kočička se podívala na pejska a řekla: „Ano pejsku, opravdu máš díru na kalhotách.“

Pejsek řekl: „Kalhoty jsem si roztrhl ve křoví, když jsem běžel za zajícem. Kočičko, nemáš v tašce nit?“

Kočička odpověděla pejskovi: „Nemám v tašce nit.“

Najednou pejsek něco uviděl na zemi a řekl: „Podívej, kočičko, na zemi je provázek. Seber provázek a zašij mi díru na kalhotách.“

Ale provázek to nebyl, na zemi ležela žížala. Pejsek si myslel, že žížala je provázek. Kočička vzala žížalu a zašila díru na kalhotách žížalou.

Pejsek byl rád a řekl: „Teď už se mi děti nebudou smát.“

Pejsek a kočička pokračovali na výlet. Najednou žížala začala vylézat z kalhot. Zrovna šla okolo pejska a kočičky slepice.

Slepice řekla pejskovi: „Pejsku máš na kalhotách žížalu. Já mam na žížalu velkou chuť.“

Tak slepice žížalu snědla.

Kočička řekla slepici: „To byl provázek na zašití díry na kalhotách. Teď má zase pejsek díru na kalhotách.“

Slepice odpověděla: „Opravdu to byla žížala. Žížalu já poznám. Jděte za **švadlenou**. **Švadlena** zašije díru na kalhotách.“

Tak pejsek a kočička poslechli slepici a šli ke švadleně.

Kočička se zeptala švadleny: „Zašijete pejskovi díru na kalhotách?“

Švadlena odpověděla: „To je velká díra. Ale dnes jsou Velikonoce a to já nepracuji. Stala se mi ale špatná věc. V **komoře** mám myši. Když myši chytíte, tak pejskovi kalhoty zašiju. Nesmíte mi ale vypít mléko a sníst **mazanec**, který mám schovaný v komoře.“

Pejsek a kočička souhlasili a potom šli do komory. Myši se ale schovaly do díry, když viděly pejška a kočičku. Kočička naštěstí měla dobrý nápad.

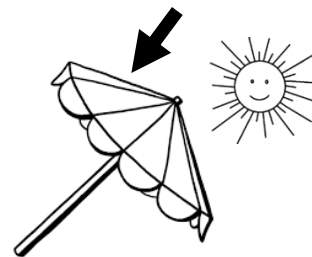
Kočička řekla pejskovi: „Začni tancovat, pejsku. Myši budou zvědavé, jak tancuješ a vylezou z díry ven.“

Pejsek poslechl kočičku a začal tancovat. Myši byly opravdu zvědavé a chtěli vidět, jak pejsek tancuje. Tak vylezly z díry ven a smály se pejskovi. Najednou kočička vystrčila **drápky** a chytila všechny myši.

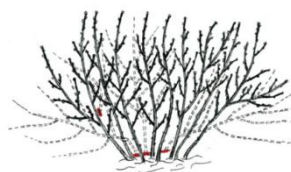
Švadlena pejška a kočičku pochválila a potom zašila díru na kalhotách. Nakonec ještě dala pejskovi a kočičce odměnu, že byly tak šikovný. Švadlena dala pejskovi a kočičce mléko a mazanec a potom šel pejsek a kočička spokojeně domů.

Nová slova:

Slunečník = věc, která schová lidi před sluníčkem

Křoví = rostlina, která píchá, protože má ostré **trny**

Trny = ostrý kousek rostliny

Švadlena = žena, která šije oblečení s jehlou a nití

Komora, v komoře = místnost v domě, kde je uloženo jídlo

Mazanec = jídlo, pečivo, které se jí na Velikonoce

Drápky = drápy, ostré konce na prstech zvířat

Jak si pejsek roztrhl kalhoty

PRACOVNÍ LIST – 2. KAPITOLA

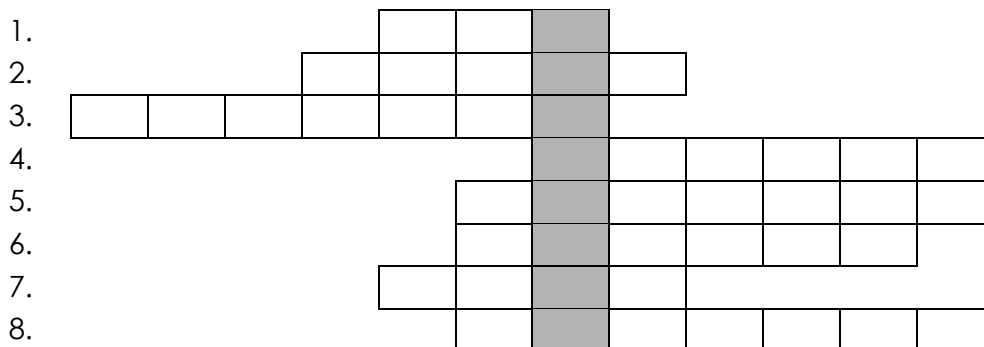
1) Odpověz na otázky:

1. Co dělali pesek a kočička na Velikonoce?
.....
2. Kdo měl jedno ucho nahoru a druhé dolu?
.....
3. Kam běžel pesek za zajícem?
.....
4. Čím zašila kočička díru na kalhotách?
.....
5. Kdo snědl žízalu?
.....
6. Jaký úkol dala švadlena pejskovi a kočičce?
.....
7. Kdo v komoře tancoval?
.....
8. Co dala švadlena pejskovi a kočičce za odměnu?
.....

2) Uspořádej správně věty a očíslej je ve správném pořadí.

- Myši se schovaly do díry. _____
- Zajíc se smál pejskovi. _____
- Kočka zašila díru na kalhotách žízalou. _____
- Pesek řekl kočičce: „Já bych šel na výlet do lesa.“ _____
- Švadlena dala pejskovi a kočičce mléko a mazanec. _____
- Slepice snědla žízalu. _____

3) Křížovka

3. Jak se měli pejsek a kočička na Vánoce

Než si pejsek a kočička užili léta, najednou byly Vánoce.

Kočička povídá pejskovi: „Já vím, co se stane o Vánocích, a ty, pejsku, určitě nevíš co.“

Pejsek se zeptal kočičky: „A co ty víš a já nevím?“

Kočička odpověděla: „Já vím, že **spisovatel** pan **Čapek** napíše pro děti další pohádku o nás, o pejskovi a kočičce.“

Pejsek řekl: „Tak to se těším. Doufám, že o mně bude pan Čapek hezky psát.“

Kočička řekla: „Když pan Čapek zatím neví, co má o nás psát.“

Pejsek řekl: „To je chyba. Mám strach, aby o nás nenapsal hlouposti.“

Kočička odpověděla: „Taky mám strach, aby o nás děti nečetly špatné věci. Musíme panu Čapkovi poradit, co má o pejskovi a kočičce napsat.“

Pejsek řekl: „Máš pravdu, kočičko. Půjdem za panem Čapkem a poradíme mu, co má o pejskovi a kočičce napsat.“

Kočička řekla: „Ale pan Čapek nám bude muset dát za dobrou radu odměnu. Nic není zadarmo.“

Tak šli pejsek a kočička za panem Čapkem. Po cestě pejsek přemýšlel, co panu Čapkovi poradí.

Pejsek povídá: „Pan Čapek by mohl napsat, že pejsek je začarovaný princ a kočička je začarovaná princezna.“

Kočička se smála a řekla: „Ty nemůžeš být princ. Ty máš pejsku blechy, a princové přece nemají **blechy**.“

Pejsek odpověděl: „Ty taky nejsi princezna, taky se **drbeš**, protože máš blechy.“

Kočička řekla: „Musíme panu Čapkovi poradit lepší věc. Řekneme panu Čapkovi, aby napsal, co nám děti nemají dělat za špatné věci. Když o tom pan Čapek napíše a děti si pohádku přečtou, přestanou nás zlobit.“

Pejsek řekl: „Máš pravdu, kočičko. Děti mě někdy hodně zlobí, proto musím utéct pryč.“

Potom už přišli pejsek a kočička k panu Čapkovi. Pejsek a kočička zaťukali na dveře a řekli: „Pane Čapek, my vám jdeme poradit, co máte o pejskovi a kočičce napsat za pohádku.“

Pan Čapek měl radost a slíbil pejskovi a kočičce odměnu, když mu dobře poradí.

Kočička řekla panu Čapkovi: „Napište, že kočička má ocas.“

Pan Čapek řekl: „To já přece vím, že má kočička ocas.“

Kočička řekla: „Ale nevíte, že kočička nosí ocas na ozdobu. Na procházce se lidé otáčejí, protože to kočičce sluší. A když se zase kočička zlobí, tak mává ocasem. Kočička má ocas na hodně věcí. Ale kočičky nemají rády, když je za ocas tahají děti. Kočičky potom ocas bolí.“

Pejsek řekl: „Kočička má pravdu. Mě děti taky zlobí. Děti mě tahají za uši, a mě potom uši bolí. Pejsek má přece uši na hlídání, kdyby šel nějaký zloděj do cizího domečku, aby pejsek zloděje slyšel a chytil. Když

mě děti tahají za uši, tak na děti hlasitě **štěkám**, aby mě přestaly tahat za uši. A děti potom brečí, že jsem zlý pejsek."

Kočka řekla panu Čapkovi: „Pane Čapek, teď napište pohádku o tom, co jsme vám poradili. A když nám dáte odměnu za dobrou radu, tak budeme rádi.“

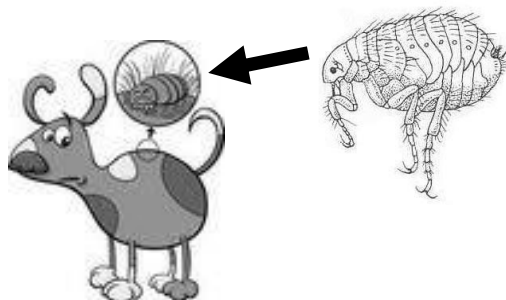
Tak dal pan Čapek pejskovi a kočičce odměnu za dobrou radu a potom napsal pohádku o pejskovi a kočičce tak, jak mu to pejsek a kočka poradili.

Nová slova:

Spisovatel = osoba, která píše knížky

Čapek = pan, který psal pohádky pro děti

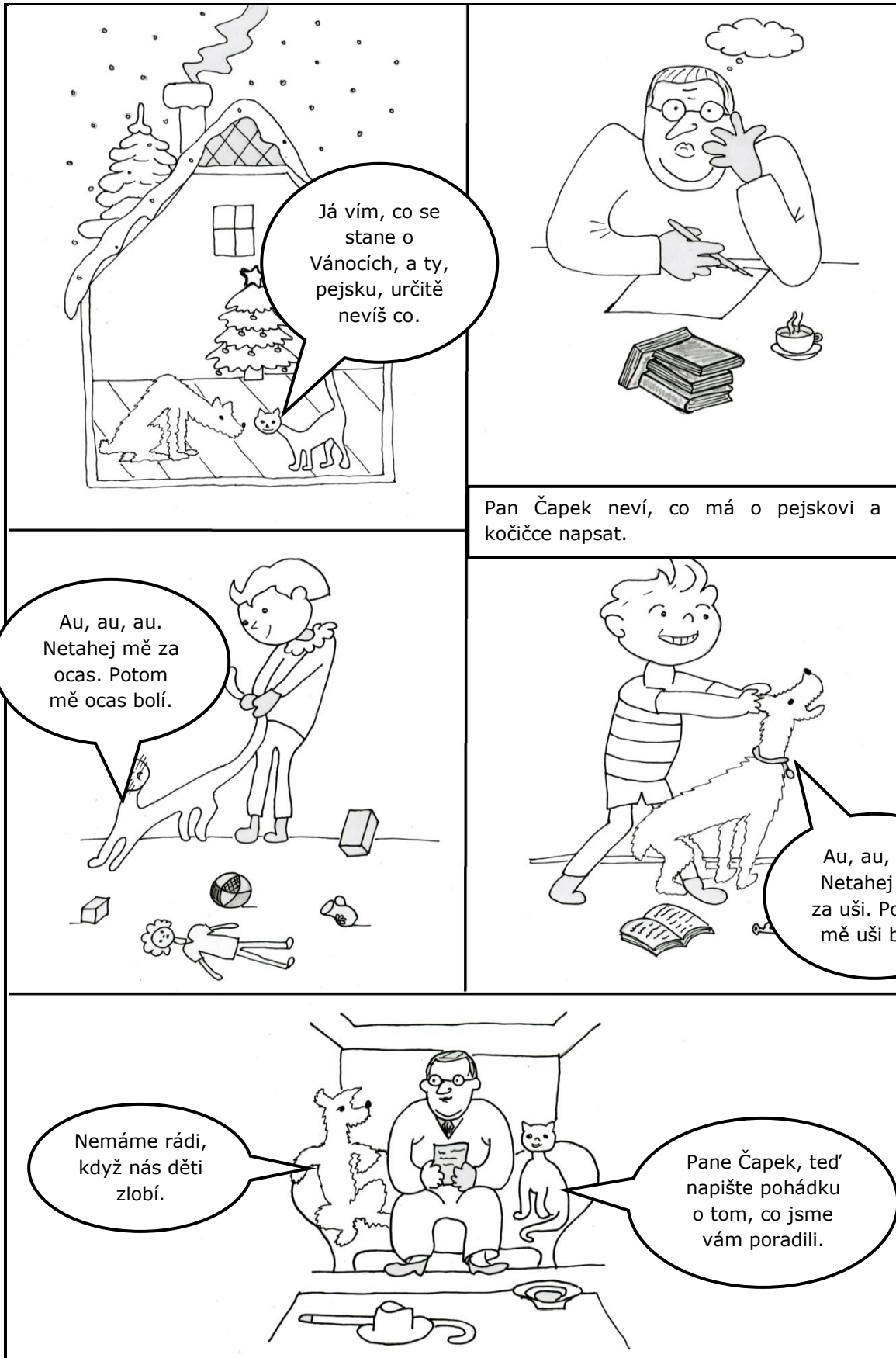
Blechy = velmi malá zvířata, která koušou a žijí na jiných zvířatech

Drbeš (drbat se) = pomoci si od svědění

Štekám (štěkat) = řeč pejska, pejsek nemluví, ale štěká

Jak se měli pejsek a kočička na Vánoce

PRACOVNÍ LIST – 3. KAPITOLA

1) Odpověz na otázky:

1. Kdo má napsat další pohádku o pejskovi a kočičce?
 - a) děti
 - b) pan Čapek
 - c) pejsek
2. Co kočička nechce, aby děti dělaly?
 - a) tahaly kočičku za ocas
 - b) tahaly kočičku za uši
 - c) psaly o pejskovi a kočičce hlouposti
3. Na co má kočička ocas?
 - a) na hraní
 - b) na psaní
 - c) na ozdobu
4. Za co děti tahají pejska?
 - a) za uši
 - b) za tlapu
 - c) za čumák
5. Co dal pan Čapek pejskovi a kočičce?
 - a) dobrou radu
 - b) blechy
 - c) odměnu

2) Uspořádej správně věty a očíslej je ve správném pořadí.

- Pan Čapek neví, co má o pejskovi a kočičce napsat. _____
- Pejsek a kočička přišli k panu Čapkovi a zaťukali na dveře. _____
- Pejsek má strach, aby pan Čapek nenapsal hlouposti. _____
- Pan Čapek napsal pohádku o pejskovi a kočičce. _____
- Kočička řekla: „Kočička nosí ocas na ozdobu.“ _____

3) Doplně do vět chybějící slova.☺

- Pan Čapek zatím _____, co má o pejskovi a kočičce _____.
- Princové přece nemají _____.
- Děti si přečtou _____ a přestanou pejska a kočičku _____.
- Pejsek a kočička _____ na dveře.
- Kočička nosí _____ na ozdobu. Děti tahají pejska za _____.
- Spisovatel pan _____ napsal pohádku pro _____ o pejskovi a _____.

4. O pejskovi a kočičce, jak psali dopis kamarádům do Nymburka

Byla zima a venku padal sníh. Pejsek a kočička leželi v posteli.

Kočíčka řekla pejskovi: „V posteli je krásné teplo. Chtěla bych ležet v posteli celý den.“

Pejsek řekl kočičce: „Tak zůstaneme celý den v posteli a budeme si hrát.“

Kočíčka odpověděla: „Nemůžeme zůstat celý den v posteli. Nejsme přece nemocní, abychom leželi celý den v posteli. Musíme vstát z postele. Kamarádi z **Nymburka** nám psali dopis, tak musíme také napsat dopis kamarádům z Nymburka.“

Pejsek souhlasil: „Dobře, ale dopis napíšeš ty, kočičko. A já ti budu říkat, co máš psát.“

Kočíčka souhlasila: „Ano, dopis napíšu já. Do školy jsem nechodila, ale psát umím hezky. Protože mám drápky, dopis **naškrábu**. Ale musíme dávat pozor, aby v dopise nebyly chyby.“

Pejsek odpověděl: „Děti se nebudou zlobit, když napíšeme chyby. Děti taky neumí dobře mňoukat a štěkat jako pejsek a kočička.“

Kočíčka odpověděla: „Ano, máš pravdu. Každý umí něco jiného. Kočíčka umí mňoukat, pejsek umí štěkat a děti umí správně psát.“

A potom už začali pejsek a kočička psát dopis kamarádům. Pejsek říkal kočičce, co má psát a kočička psala dopis. Kočíčka ale neuměla dobře psát. Kočíčka napsala hodně chyb. Nakonec se pejsek a kočička podepsali. Pejsek se neuměl podepsat správně, *Pejsek*, ale podepsal se špatně, *Písek*.

Když pejsek a kočička dopis napsali, museli jít na poštu, aby dopis poslali kamarádům. Venku byla zima a padal sníh, proto se museli pejsek a kočička teple obléknout.

Ještě než pejsek a kočička odešli na poštu, pejsek řekl: „Cítím vůni v domečku. To bude asi **syreček**. A já mám velkou chuť na syreček. Dáme si k jídlu syreček, než půjdeme na poštu.“

Kočíčka odpověděla: „Teď nebudeme jíst syreček, teď musíme jít na poštu. Syreček sníme, až se vrátíme z pošty. A teď už pejsku nezdržuj a pojd’.“

Tak pejsek musel poslechnout kočičku a rychle jít na poštu. Na poště dopis poslali kamarádům z Nymburka. A potom šli zase pejsek a kočička domů.

Pejsek povídá: „Dívej, kočičko, jak hodně padá sníh. Všude je hodně sněhu. Ani nevidím náš domeček. Sníh nám schoval celý domeček. Domeček se nám ztratil.“

Kočíčka odpověděla: „Pejsku, co budeme dělat? Kam se schováme? Venku nám bude zima. Musíme náš domeček najít.“

Opravdu nebyl domeček vidět, všude byl jen sníh. Pejsek a kočička byli smutní.

Najednou pejsek povídá: „Počkej, kočičko. Myslím, že cítím syreček, na který jsem měl velkou chuť.“

Pejsek ucítil vůni syrečku, a proto začal **hrabat** ve sněhu. Najednou byla vidět střecha a potom i celý domeček.

Kočka řekla pejskovi: „Syreček nám zachránil život. Já měla pravdu, když jsem říkala, aby si syreček nejedl.“

Pejsek a kočka měli radost, že našli domeček a za odměnu snědli syreček.

Nová slova:

Nymburk = město v České republice ve Středočeském kraji

Naškrábu = psát dopis drápy

Syreček = jídlo, sýr, který má silnou vůni

Hrabat = tlapami dělat díru do země

O pejskovi a kočičce, jak psali dopis kamarádům do Nymburka

PRACOVNÍ LIST – 4. KAPITOLA

1) Odpověz na otázky:

1. Jaké počasí bylo venku?

.....

2. Kdo psal dopis kamarádům do Nymburka?

.....

3. Chodila kočička do školy?

.....

4. Jak se pejsek podepsal?

.....

5. Kam museli pejsek a kočička jít, aby poslali dopis kamarádům?

.....

6. Na co měl pejsek chuť?

.....

7. Kdo schoval pejskovi a kočičce domeček?

.....

8. Jak pejsek našel domeček?

.....

2) Uspořádej správně věty a očíslej je ve správném pořadí.

Pejsek začal hrabat ve sněhu. _____

Pejsek a kočička začali psát dopis kamarádům. _____

Pejsek a kočička leželi v posteli. _____

Pejsek a kočička snědli syreček. _____

Sníh schoval pejskovi a kočičce celý domeček. _____

Pejsek měl chuť na syreček. _____

Kočka napsala hodně chyb. _____

3) Doplně do vět chybějící slova.☐

Byla zima a venku padal _____.

Kamarádi z _____ napsali pejskovi a kočičce dopis.

Protože má kočička dráčky, dopis _____.

Pejsek říkal kočičce, co má _____ a kočička psala _____.

Kočka napsala hodně _____.

Pejsek a kočička museli jít poslat dopis na _____.

Pejsek povídá: „Myslím, že cítím _____, na který jsem měl velkou _____.“

5. O pyšné noční košilce

Venku bylo hezké počasí, tak si šli pejsek a kočička hrát ven na trávu. Najednou si ale pejsek píchl ostrý střep do **tlapičky**, která potom pejska bolela.

Kočka pejska litovala a řekla: „Lidé nejsou vůbec opatrní. Když lidé rozbijí nějakou věc, mají potom střepy uklidit. Protože na střepy můžou šlápnout děti i zvířátka a rozříznout si nožičku o střepy. Potom je nožička bolí a z nožičky teče krev. Pojd', pejsku, půjdeme domů. Doma ti tlapičku zavážu, aby tě nebolela.“

Kočka doma pejskovi tlapičku **pofoukala** a zavázala **obvazem**. Potom si pejsek lehl na polštářek a čekal, až ho tlapička přestane bolet.

Pejsek ležel dlouhou dobu a potom řekl: „Co mám dělat? Nožička mě pořád bolí a mě už nebaví ležet a nic nedělat. Prosím, kočičko, řekni mi nějakou hezkou pohádku.“

Kočka se zeptala: „Chtěl bys slyšet pohádku o **noční košilce**?“

Pejsek souhlasil: „Ano, ale pohádka musí mít dobrý konec.“

Tak začala kočička vyprávět pohádku o noční košilce: „Byla jednou jedna noční košilka, která nebyla moc hezká, protože byla jenom bílá. Bílé košilce chyběly barevné ozdoby, ale byla moc hodná. Jednou šla bílá noční košilka na procházku a po cestě potkala jinou noční košilku, která byla krásná a barevná s ozdobami.“

Bílá košilka řekla: „Ty jsi tak krásná košilka. Budeš si se mnou hrát?“

Barevná košilka odpověděla: „Nebudu si s tebou hrát, protože nemáš žádné ozdoby a nejsi hezká košilka.“

Barevná košilka byla **pyšná**, proto si s bílou košilkou nechtěla hrát.

Pejsek přerušil kočičku a řekl: „Barevná košilka nebyla hodná, když si nechtěla s bílou košilkou hrát.“

Kočka souhlasila s pejskem a řekla: „Máš pravdu pejsku, nebyla hodná. Proto si taky musela pyšná košilka hrát sama. A protože si nedávala pozor a hrála si v **bahně**, tak byla špinavá od **bahna**.“

Pejsek řekl: „To je spravedlivé. Kdyby nebyla barevná košilka pyšná, tak se neušpiní. A teď už, kočičko, pokračuj ve vyprávění.“

Kočka pokračovala ve vyprávění: „Bílá košilka byla smutná, tak šla domů a sedla si na postel.“

Najednou přišel za bílou košilkou anděl a zeptal se bílé košilky: „Proč jsi smutná?“

Košilka odpověděla: „Já jsem smutná, protože jsem potkala krásnou barevnou košilku. Barevná košilka je pyšná a nechtěla si se mnou hrát, protože jsem jenom bílá a nemám na sobě barevné ozdoby, jako měla ona.“

Anděl řekl: „Nebud' smutná a jdi si lehnout do postele. Až se ráno probudíš, určitě už smutná nebudeš.“

Tak bílá košilka poslechla anděla a šla spát. Když bílá košilka spala, přišli ke košilce andělé a udělali noční košilku krásnou a barevnou s ozdobami, protože byla hodná.

Ráno se hodná košilka probudila, a když se viděla v zrcadle, nemohla se ani poznat. Hodná košilka už nebyla bílá, ale byla krásná a barevná s ozdobami. Potom šla hodná košilka na procházku a zase potkala pyšnou košilku, která byla špinavá od bláta.

Pyšná košilka řekla: To je krásná košilka. Kdyby si se mnou chtěla hrát, tak bych byla ráda.“

A ta hodná košilka si opravdu s tou špinavou košilkou začala hrát. Špinavá košilka potom už přestala být pyšná a nakonec byly obě noční košilky hodné. Každý den si spolu košilky hrály a už nikdy se nehádaly.

Pejsek měl radost a řekl: „Tak to nakonec dobře dopadlo. A mě už přestala bolet tlapička. Když jsi vyprávěla pohádku, tak jsem zapomněl na bolavou tlapičku.“

A tak se nakonec pejsek uzdravil.

Nová slova:

Tlapičky = nožičky zvířátek

Pofoukala = vytvořit chladný vzduch z pusy, zchladit bolavé místo a pomoci tak od bolesti

Obvaz = látka na překrytí zranění

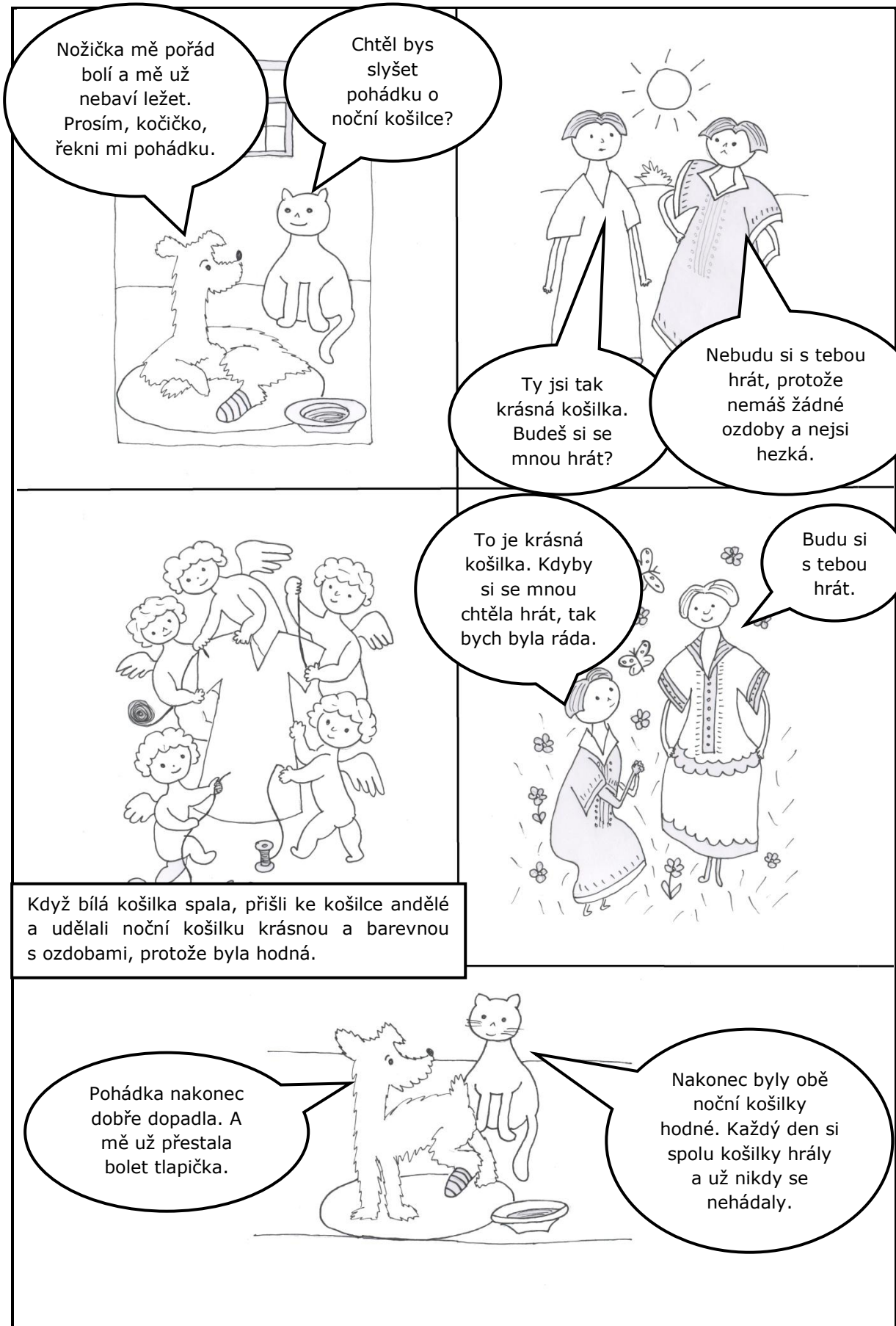
Noční košilka = pyžamo, oblečení na spaní

Pyšná = povyšuje se nad ostatními, myslí si, že je ve všem nejlepší

Bahno = hlína po dešti, mokrá hlína, která špiní

O pyšné noční košilce

PRACOVNÍ LIST – 5. KAPITOLA

1) Odpověz na otázky:

1. Proč pejska bolela tlapička?
.....
2. Kdo vyprávěl pohádku?
.....
3. Čím kočička zavázala pejskovi tlapičku?
.....
4. Jakou pohádku kočička vyprávěla?
.....
5. Proč si barevná košilka nechtěla s bílou košilkou hrát?
.....
6. Kde se pyšná košilka ušpinila?
.....
7. Kdo udělal bílou noční košilku krásnou?
.....
8. Přestala nakonec pejska bolet tlapička?
.....

2) Napište ANO x NE

- Kočka si píchla ostrý střep do tlapičky. _____
- Kočka doma pejskovi tlapičku pofoukala a zavázala. _____
- Bílá košilka byla moc hodná. _____
- Barevná košilka si nechtěla s bílou košilkou hrát. _____
- Barevná košilka byla pyšná. _____
- Hodná košilka byla špinavá od bahna. _____
- Za pyšnou košilkou přišel anděl. _____
- Špinavá košilka přestala být pyšná. _____

3) Dopln do vět chybějící slova.☐

- Pejsek si píchl ostrý _____ do tlapičky.
- Když lidé rozbijí nějakou věc, mají potom střepy _____.
- Kočka začala vyprávět pohádku o noční _____.
- Barevná košilka byla pyšná, proto si s _____ košilkou nechtěla hrát.
- Najednou přišel za bílou košilkou _____.
- Špinavá košilka potom už přestala být _____ a nakonec byly obě noční košilky _____.

6. O klucích z Domažlic

Venku bylo hezky a svítilo sluníčko. Za pejskem a kočičkou přišel spisovatel pan **Čapek**, který psal pohádky o pejskovi a kočičce.

Pejsek se zeptal pana Čapka: „Proč jste za námi přišel?“

Pan Čapek odpověděl: „Já jdu za vámi kvůli dopisu, který mi napsali kluci z **Domažlic**. Přečtěte si, co mi kluci napsali.“

V dopise bylo napsáno: „*Milý pane Čapek. Moc se nám líbí pohádky o pejskovi a kočičce. Prosíme vás, abyste napsal další pohádku, třeba o pejskovi a kočičce nebo o nás, o klucích, kteří chodí do druhé třídy v Domažlicích. Pozdravují vás kluci z Domažlic.*“

Pejsek řekl: „To jsem rád, že se dětem líbí pohádky o pejskovi a kočičce. Pane Čapek, napište další pohádku o těch klucích z Domažlic, co vám napsali dopis.“

Kočička souhlasila: „Ano, napište pohádku o klucích z Domažlic, když si to kluci přejí.“

Pan Čapek řekl: „Ale já kluky z Domažlic vůbec neznám, tak nemůžu napsat pohádku o klucích z Domažlic.“

Pejsek řekl: „Tak se půjdeme za kluky z Domažlic podívat.“

Pan Čapek odpověděl: „Já jít nemůžu. Musím psát další pohádku.“

Kočička řekla: „To je pravda. Tak půjdeme jenom já a pejsek. Potom vám řekneme všechno o klucích z Domažlic, abyste mohl napsat další pohádku.“

Tak šli pejsek a kočička do Domažlic. Svítilo sluníčko, a proto si děti hrály venku.

Pejsek řekl: „Kočičko, počkej tady. Kluci právě hrají hru **na honěnou**, tak si půjdu s kluky také hrát. Běhat mě moc baví.“

Tak si šel pejsek hrát s kluky. Pejsek uměl rychle běhat, proto byl nejrychlejší a všem klukům utekl. Kočička se na pejska a kluky dívala a potom viděla holčičky, jak si hrají **na schovávanou**.

Kočička řekla: „Když si může hrát pejsek s kluky, tak si můžu hrát i já s holkami. Holky můžu si s vámi hrát na schovávanou?“

Holčičky souhlasily a začaly si s kočičkou také hrát. Kočička byla ve hře na schovávanou nejlepší. Žádná holčička se neuměla tak dobře schovat, jako kočička. Kočička se schovala tak šikovně, že ji ani ocásek nebyl vidět a žádná holčička kočičku nenašla.

Tak si pejsek a kočička hráli s dětmi, když najednou byl večer. Maminky řekly dětem, aby už šly domů. Pejsek a kočička si vzpomněli, že zapomněli jít za kluky do Domažlic.

Kočička řekla: „Teď už je pozdě, abychom šli za kluky do Domažlic. Půjdeme domů.“

Pejsek řekl: „Ale co řekneme panu Čapkovi?“

Kočka odpověděla: „Uděláme si z pana Čapka srandu a řekneme, že jsme byli v Domažlicích.“

Když přišli pejsek a kočka domů, pan Čapek se zeptal: „Tak jak jste se měli v Domažlicích?“

Kočka odpověděla: „Domažlice byly daleko, ještě teď jsme z dlouhé cesty **udýchaní**.“

Pan Čapek odpověděl: „Vidím, jak jste udýchaní, jako kdybyste běželi. A jací jsou kluci z Domažlic?“

Pejsek a kočka řekli: „To byste, pane Čapek nevěřil, jak jsou kluci z Domažlic zajímaví. Kluci z Domažlic mají kulatou hlavu, na hlavě vlasy, nos mezi očima, pod nosem pusou a také mají nohy dlouhé až na zem.“

Pan Čapek se rozzlobil a řekl: „Takže jsou kluci z Domažlic stejní, jako ostatní kluci nebo jste mě **podvedli**?“

Kočka odpověděla: „Nepodvedli. To je pravda, že jsou všichni kluci stejní.“

Pejsek řekl: „Určitě si kluci z Domažlic hrají také hru na honěnou jako ostatní kluci.“

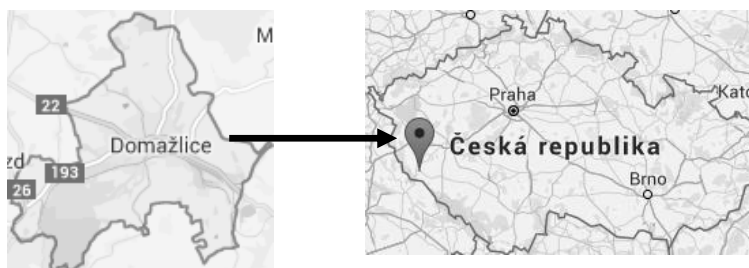
Kočka řekla: „Ano, všichni děti přece mají hodně hraček a společně si hrají hry.“

A tak pan Čapek napsal další pohádku tak, jak mu to pejsek a kočka řekli.

Nová slova:

Čapek = pán, který psal pohádky pro děti. Pan Čapek napsal i pohádku o pejskovi a kočičce.

Domažlice = město v České republice

hra na honěnou = hra, ve které děti utíkají a jiná osoba se je snaží chytit

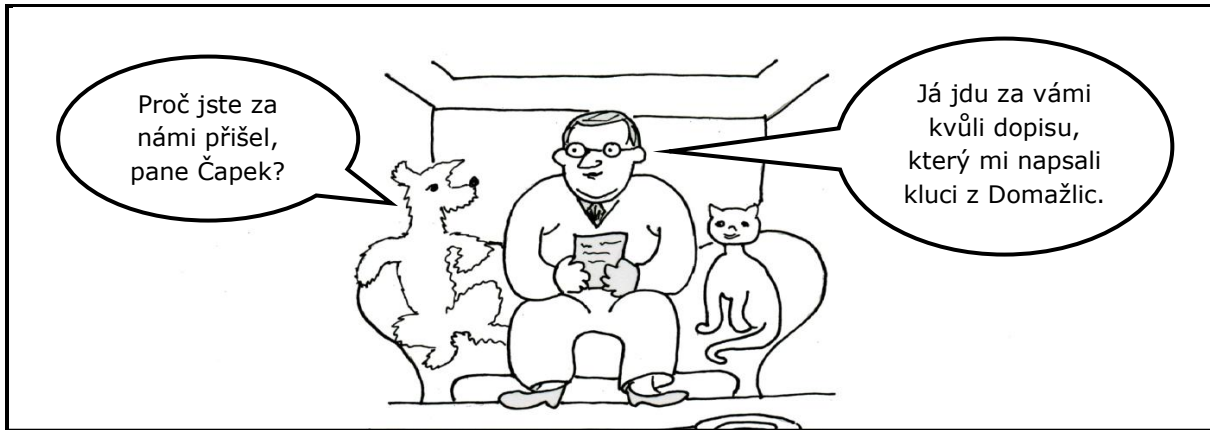

hra na schovávanou = hra, ve které se děti schovávají na různá místa, aby nebyly vidět

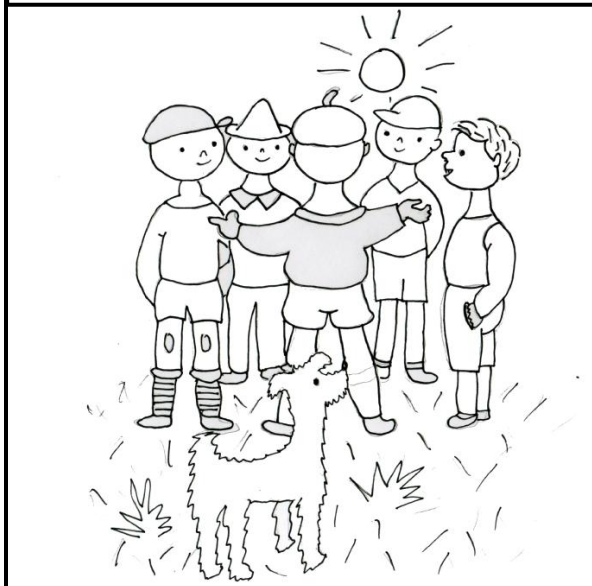
udýchaní = rychle dýchali, protože předtím pejsek a kočka běhali

podvedli = pejsek a kočka neřekli pravdu panu Čapkovi

O klucích z Domažlic

V dopise bylo napsáno: „Milý pane Čapek. Moc se nám líbí pohádky o pejskovi a kočičce. Prosíme vás, abyste napsal další pohádku, třeba o pejskovi a kočičce nebo o nás, o klucích, kteří chodí do druhé třídy v Domažlicích.“

Kluci hrají hru na honěnou. Pejsek si chce s kluky také hrát.

Holky hrají hru na schovávanou. Kočička si chce s holkami také hrát.

Kluci z Domažlic mají kulatou hlavu, na hlavě vlasy, nos mezi očima, pod nosem pusku a také mají nohy dlouhé až na zem. Kluci z Domažlic jsou stejní, jako všichni kluci. Kluci z Domažlic mají hodně hraček, jako všechny děti.

PRACOVNÍ LIST – 6. KAPITOLA

1) Odpověz na otázky:

1. Kdo přišel za pejskem a kočičkou domů?
 - a) kluci z Domažlic
 - b) pan Čapek
 - c) děti
2. Kdo se šel za kluky z Domažlic podívat?
 - a) Pan Čapek
 - b) kluci a holčičky
 - c) pejsek a kočička
3. Jakou hru hráli kluci?
 - a) na schovávanou
 - b) na honěnou
 - c) s hračkami
4. Kdo byl ve hře na schovávanou nejlepší?
 - a) kočička
 - b) pejsek
 - c) holčičky
5. Jak vypadají kluci z Domažlic?
 - a) jinak než ostatní kluci
 - b) stejně jako všichni holky
 - c) stejně jako všichni kluci

2) Napište ANO x NE

Panu Čapkovi napsali dopis kluci z Domažlic _____
Dětem se nelíbí pohádky o pejskovi a kočičce. _____
Kluci právě hrají hru na schovávanou. _____
Pejsek a kočička si hráli s kluky z Domažlic. _____
Kluci z Domažlic nejsou stejní, jako ostatní kluci. _____

3) Doplně do vět chybějící slova.☐

Dopis napsali kluci z _____, kteří chodí do _____
třídy.

Pane Čapek, napište další pohádku o _____,
když si to přejí.

Kluci hrají hru na _____ a holčičky hrají hru na
_____.

Kočička se schovala šikovně a žádná holčička kočičku _____.

Pejsek a kočička byli z dlouhé cesty do Domažlic _____,
jako kdyby běželi.

7. Jak si pejsek a kočička vařili k svátku dort

Pejsek má zítra svátek a kočička má narozeniny. Děti si na pejska a kočičku vzpomněly, a proto udělaly pejskovi a kočičce dort. Děti neudělaly opravdový dort k jídlu, ale udělaly dort z písku a kamínků. Potom dort daly pejskovi a kočičce. Pejsek a kočička si dort vzali a poděkovali dětem.

Pejsek řekl: „Škoda, že nejíme písek. Škoda, že to nebyl opravdový dort, mám na dort velkou chuť.“

Kočička odpověděla: „Také mám chuť na opravdový dort. Měli bychom si nějaký dort udělat, když máš svátek a já narozeniny. Škoda že nevím, jak se dort dělá.“

Pejsek odpověděl: „To je lehké, já vím, jak se dort dělá. Do dortu se dávají všechny dobré věci. Čím víc dobrých jídel v dortu je, tím je chutnější. Když dáme do dortu sto dobrých jídel, bude dort stokrát chutnější.“

A tak si pejsek a kočička vzali **zástěry** a začali vařit dort. Do dortu dali mouku, mléko, vejíčko, cukr, sůl a máslo.

Kočička řekla: „Přidáme do dortu také **zavařeninu**.“

Pejsek odpověděl: „Zavařeninu já nemám rád. Dáme do dortu raději syreček. Syreček mi chutná.“

Tak dali do dortu syreček a taky oříšky a okurku.

Pejsek řekl: „Do dortu musíme dát taky nějaké kosti“

A kočička řekla: „Také nesmíme zapomenout dát do dortu myši, které dobře chutnají.“

Tak přidali do dortu kosti a myši a ještě tam přidali buřty, smetanu, cibuli, čokoládu, omáčku, česnek, pepř, krupicovou kaši, tvaroh, ocet, kakao, zelí, husu a všechno jídlo, které doma našli. Potom celý dort zamíchali a dali do trouby péct. Když byl dort upečený, pejsek a kočička dali dort ven před dveře vychladit, aby nebyl dort horký.

Kočička řekla: „Pejsku, měli bychom **pozvat** děti na dort, když na nás byly hodné a daly nám dort z písku a kamínků.“

Pejsek souhlasil: „Dobře, půjdeme pro děti a **pozveme** je na dort.“

Děti si hrály venku před domem, tak si s nimi začali hrát i pejsek a kočička. Najednou šel okolo dortu zlý pes.

Zlý pes řekl: „Tady voní něco dobrého k jídlu.“

A tak zlý pes hledal a **čuchal**, až našel dort, který celý snědl.

Když pejsek, kočička a děti dohráli hry, šli se všichni podívat na dort, jestli už je dort chladný. Když přišli k domečku, dort venku před dveřmi nebyl.

Pejsek a kočička řekli: „Dort je pryč. Někdo nám vzal dort.“

Pejsek a kočička najednou viděli, jak leží zlý pes pod keřem. Zlý pes se **přejedl** dortu a teď je mu špatně a má bolavé břicho.

Zlý pes řekl: „Au, Au, bolí mě břicho. Co všechno v tom dortu bylo, že mi je teď špatně?“

Pejsek řekl: „Břicho tě bolí, protože si nám snědl dort. Neměl si dort jíst, když nebyl tvůj.“

Pejsek měl pravdu, věci se nemají krást.

Kočička řekla: „Pejsku, mě ani nevadí, že nám zlý pes snědl dort. Kdybychom dort snědli my, mohlo by nás bolet břicho a měli bychom oškliví svátek a narozeniny.“

Pejsek řekl: „Koťátko, máš pravdu. Ale teď mám velký hlad. Škoda, že doma už nemáme žádné jídlo, protože jsme dali všechno jídlo do dortu.“

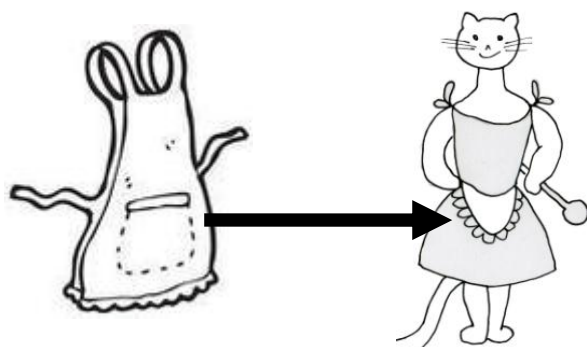
Děti řekly: „Tak pojďte k nám domů, my vám dáme oběd.“

Tak daly děti pejskovi a kočičce oběd, který pejskovi a kočičce moc chutnal. Potom pejsek a kočička dětem poděkovali a šli spokojeně domů.

A ten zlý pes, jak snědl pejskovi a kočičce celý dort, ležel pod keřem s bolavým břichem dalších čtrnáct dní.

Nová slova:

zástěra = oblečení do kuchyně

zavařenina = jídlo v konzervě. Například džem, marmeláda

pozvat, pozveme = říct dětem, aby přišly na návštěvu

čuchal = nosem cítil vůni dortu

přejedl = zlý pes snědl hodně jídla

Jak si pejsek a kočička vařili k svátku dort

Děti udělaly pejskovi a kočičce dort, protože měli pejsek a kočička svátek a narozeniny.

Já vím, jak se dort dělá. Do dortu se dávají všechna dobrá jídla.

Pejsek a kočička si vzali zástěru a začali vařit dort.

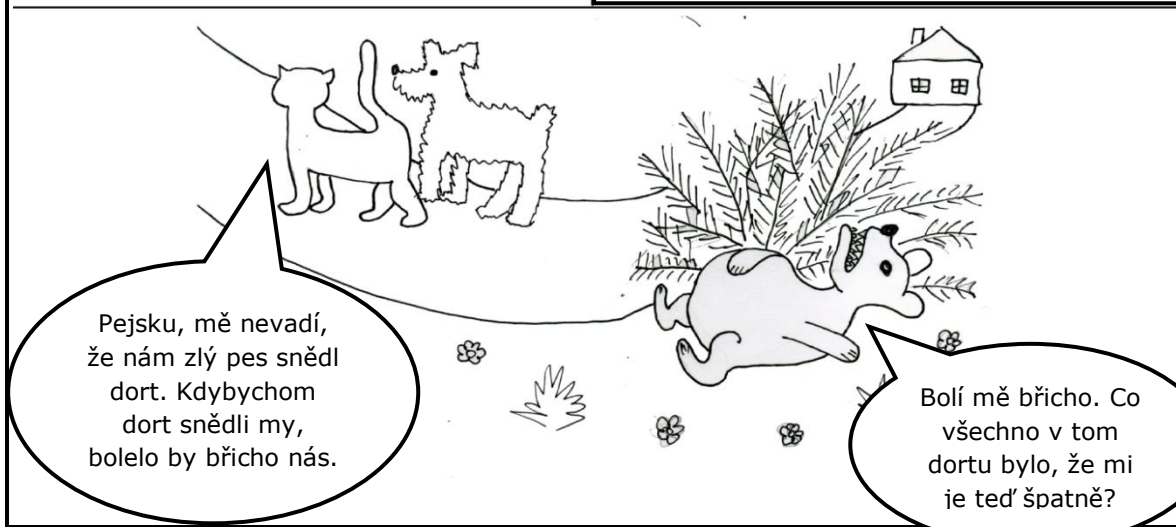

Musíme dát do dortu kosti.

A taky musíme dát do dortu myši.

Pejsek a kočička pozvali děti na dort. Ale zlý pes dort snědl.

Pejsku, mě nevadí, že nám zlý pes snědl dort. Kdybychom dort snědli my, bolelo by břicho nás.

Bolí mě břicho. Co všechno v tom dortu bylo, že mi je teď špatně?

PRACOVNÍ LIST – 7. KAPITOLA

1) Odpověz na otázky:

1. Jaký dort děti udělaly pejskovi a kočičce?

.....

2. Kdo měl narozeniny?

.....

3. Co si pejsek a kočička oblékli, když šli vařit dort?

.....

4. Koho pejsek a kočička pozvali na dort?

.....

5. Kdo snědl dort?

.....

6. Kde ležel zlý pes?

.....

7. O čem byla pohádka?

.....

.....

.....

2) Napište ANO x NE

Pejsek a kočička dali dětem dort z písku a kamínků.

Čím méně dobrých jídel v dortu je, tím je chutnější.

Pejskovi nechutná zavařenina.

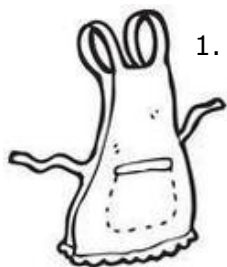
Pejsek a kočička pozvali na dort zlého psa.

Zlý pes se přejedl dortu.

Pejska a kočičku bolelo břicho.

Věci se nemají krást.

3) Napiš, co vidíš na obrázku

1.

2.

3.

4.

8. Jak našli pejsek a kočička panenku, která plakala

Venku přšlo a tak pejsek a kočička nevěděli, co mají dělat.

Pejsek řekl: „Kočičko, my nemáme doma žádné hračky. Mohli bychom si s hračkami hrát, když je venku ošklivo.“

Kočička odpověděla: „Mně by stačilo málo hraček. Ale vím o dětech, které mají hodně hraček, ale neumí se k hračkám hezky chovat. Děti hračky ztrácí a rozbíjí. Takovým dětem by se neměly hračky dávat.“

Pejsek řekl: „Děti, které mají hračky špinavé a rozbité, si hračky **nezaslouží**. Děti by měly mít **rozum** a neměly by hračky rozbíjet.“

Pejsek a kočička si povídali celý den, až byl najednou večer, a proto šli spát. Když se pejsek a kočička ráno vzbudili, venku bylo krásně a svítilo sluníčko. Pejsek a kočička šli ven na procházku. Najednou pejsek a kočička slyšeli pláč.

Pejsek řekl: „Kdo to pláče?“

Pejsek a kočička začali hledat místo, odkud je pláč slyšet. Najednou pejsek a kočička viděli v trávě panenku. Panenka byla celá mokrá a šatičky měla špinavé.

Pejsek a kočička se zeptali: „Panenko, proč brečíš?“

Panenka odpověděla: „Já brečím, protože mne jedna holčička vyhodila do trávy a teď se tu sama bojím. Já nechci zůstat **opuštěná**, a také mám hlad.“

Kočička řekla: „Panenko, neboj se. Když tě holčička nechtěla, půjdeš s námi domů.“

Panenka přestala brečet a byla ráda, že už nebude sama.

Pejsek a kočička měli také radost a řekli: „Panenko, teď budeš naše malé miminko.“

Doma kočička vykoukala panenku a vyprala panence špinavé šatičky. Potom pejsek uložil panenku do postýlky, aby se zahřála a přinesl panence rohlík a mléko. Panenka se najedla a napila a potom **usnula**. Pejsek a kočička chodili potichu, aby panenku nevzbudili.

Pejsek řekl: „Teď se budeme o panenku starat, aby se u nás měla dobře. My panenku nevyhodíme jako holčička, která si **nevážila** hraček.“

Kočička řekla: „Panenku budu česat a mýt, aby byla čistá, jako jsou čisté kočičky. Ale zapomněli jsme dát panence hračky. Panenka si přece bude chtít hrát s hračkami a my doma žádné nemáme.“

Pejsek přemýšlel, kde vezme hračky, když najednou se zaradoval a **vykřikl**: „Už vím, kde vezmeme hračky.“

Kočička řekla: „Nekřič tak nahlas, nebo se panenka vzbudí.“

Proto pejsek zašeptal: „Děti si **neváží** hraček a hodně hraček vyhodí. Půjdu hledat ven, třeba najdu nějaké hračky, které děti vyhodily.“

Kočička řekla: „Dobře pejsku, jdi ven a najdi hračky pro panenku.“

Tak šel pejsek ven hledat hračky. Pejsek našel hodně hraček, kterých si děti nevážíly.

Poslouchejte, děti, vy už jste ztratily, vyhodily nebo zničily **tolik** hraček, že teď pejsek nemohl všechny hračky unést.

Když pejsek přinesl hračky domů, kočička se divila, jak hodně hraček děti vyhodily.

Kočka řekla: To není hezké, že děti vyhodily tolik hraček. Také se půjdu podívat, jestli nenajdu nějaké hračky. Já umím vlézt do míst, kam ty, pejsku, nevlezeš."

Tak šla kočička hledat hračky. Kočka našla další hračky, které děti vyhodily a ztratily. Potom je všechny přinesla domů. Hraček bylo tolik, že si mohl pejsek a kočička udělat obchod s hračkami.

Když panenka všechny hračky viděla, měla velkou radost a začala si s hračky hrát. Panence se u pejska a kočičky líbilo. Pejsek a kočička dali panence jméno Járinka a měli panenku moc rádi. Panenka dávala na všechny hračky pozor a žádnou nikdy nezničila a neztratila.

Nakonec panenka byla šťastná a měla více hraček, než mají děti.

Nová slova:

Nezaslouží = děti nemají dostávat hračky, protože se ke hračkám neumí hezky chovat

Mít rozum = být vychovaný, být chytrý

Opuštěná = panenka byla sama

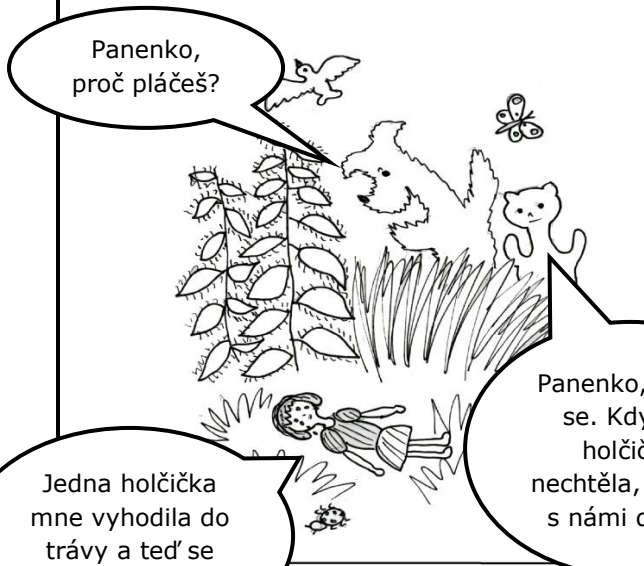
Usnula = šla spát

Nevážila, neváží = děti se neumí chovat hezky k hračkám

Vykřikl = pejsek mluvil hlasitě

Tolik = velké množství

Jak našli pejsek a kočička panenku, která plakala

PRACOVNÍ LIST – 8. KAPITOLA

1) Odpověz na otázky:

1. Kdo venku plakal?
 - a) pejsek
 - b) kočička
 - c) panenka
2. Kdo vyhodil panenku?
 - a) holčička
 - b) hračky
 - c) pejsek
3. Co pejsek a kočička zapoměli dát panence?
 - a) šatičky
 - b) hračky
 - c) jídlo
4. Co by děti měly mít?
 - a) rozbité hračky
 - b) rozum
 - c) hlad

2) Uspořádej správně věty a očíslej je ve správném pořadí.

- Košíčka vykoupala panenku. _____
- Pejsek a kočička viděli v trávě panenku. _____
- Pejsek a kočička nemají doma žádné hračky. _____
- Panenka byla šťastná a měla více hraček, než mají ostatní děti. _____
- Pejsek šel ven hledat hračky. _____
- Pejsek a kočička dali panence jméno Járinka. _____
- Pejsek a kočička slyšeli pláč. _____

3) Doplně do vět chybějící slova.☐

- Děti, které se neumí k hračkám hezky chovat, si hračky _____.
- Děti by měly mít rozum a neměly by hračky _____.
- Pejsek a kočička viděli v trávě _____.
- Panenka přestala _____ a byla ráda, že už nebude sama.
- Pejsek uložil panenku do _____, aby se zahřála.
- Pejsek šel hledat hračky, které děti _____.
- Pejsek nemohl všechny hračky _____.
- Pejsek a kočička dali panence jméno _____.
- Nakonec panenka byla _____ a měla více hraček, než mají _____.

9. Jak pejsek a kočička hráli divadlo a jak se měli na Mikuláše

Pejsek a kočička si chtěli hrát s dětmi venku, ale žádné děti venku nebyly, protože děti byly ve škole a školce. Jenom Jenda a Věra nebyli ve škole, protože byli nemocní, tak zůstali doma.

Pejsek řekl: „Jenda a Věra jsou hodné děti a mám je rád. Tak půjdeme Jendu a Věru **rozveselit**, když jsou nemocní a nemohou jít ven.“

Kočíčka řekla: „Dobře, půjdeme a vezmeme sebou i panenku Járinku, kterou jsme našli vyhozenou v trávě.“

Tak šli pejsek, kočička a Járinka na návštěvu k Jendovi a Věře.

Pejsek řekl kočičce: „Zahrajeme Jendovi a Věře divadlo.“

Když pejsek a kočička přišli, Jenda a Věra seděli na posteli.

Pejsek a kočička řekli: „Nazdar děti. My vám jdeme zahrát divadlo.“

Jenda a Věra měli radost, posadili se pěkně v posteli a čekali, až pejsek a kočička začnou hrát divadlo. Pejsek hrál krále, kočička hrála královnu a Járinka hrála princeznu. Pejsek a kočička si oblékli královské oblečení a různé **doplňky** a potom začali hrát divadlo.

Pejsek řekl: „Královno, já jsem moc smutný.“

Kočíčka se zeptala: „A proč jsi smutný?“

Pejsek odpověděl: „Já jsem král, ale jsem smutný, protože nemáme princeznu. Králové přece mají mít princeznu.“

Kočíčka řekla: „Neboj se králi, já o jedné princezně vím. Nasednu do auta a pojedu princeznu koupit.“

Kočíčka sedla do auta, zatroubila a odjela pryč. Král se na princeznu těšil.

Když se kočička vrátila, řekla: „Dívej se pejsku, přivezla jsem naši princeznu, která stála sto korun.“

Pejsek řekl: „Já nejsem pejsek, ale jsem král.“

Potom pejsek princeznu **pochoval v náručí** a řekl: „Princeznu dobře **vychováme** a všechno princeznu naučíme, aby uměla vařit a také hrát na piano.“

Potom kočička zazvonila zvonečkem a pohádka byl konec. Pejsek a kočička zahráli dětem ještě jednu pohádku. Pejsek a kočička si oblékli staré roztrhané oblečení a kočička si vzala šátek na hlavu. Druhá pohádka byla o chudých lidech, kteří bydleli ve staré chalupě. Chudí lidé měli dceru, ale neměli peníze na jídlo. Proto museli dceru prodat hodným lidem. Chudí lidé šli k posteli za dětmi a nabídli dceru Jendovi a Věře.

Pejsek se zeptal Jendy a Věry: „Nepotřebovali byste dceru?“

Jenda se zeptal: „A co dcera umí, je šikovná?“

Pejsek a kočička odpověděli: „Dcera umí vařit, uklízet, prát prádlo, jíst, spát, sedět, ležet a taky lézt po zdi. Dcera umí všechno.“

Jenda a Věra řekli: „Takovou dceru potřebujeme. Kolik korun vám za dceru zaplatíme?“

Pejsek odpověděl: „Dceru vám dáme zadarmo, když budete mít dceru rádi.“

Nakonec měla dcera svatbu s princem a pohádka dobře dopadla. Pejsek a kočička zahráli dětem divadlo a potom šli domů. Za týden bylo svatého Mikuláše a děti už byly zdravé.

Jenda řekl Věře: „Mám nápad. Oblékneme se za anděla a Mikuláše a půjdeme k pejskovi a kočičce. Pejskovi a kočičce musíme dát odměnu, protože na nás byli hodní a zahráli nám divadlo.“

A tak se Jenda oblékl jako Mikuláš a Věra se oblékla jako anděl. Čerta sebou děti neměly, aby se pejsek a kočička čerta nebáli. Když děti přišly k pejskovi a kočičce domů, tak se děti divily. Děti pejska a kočičku nenašli, ale našli tam Mikuláše a anděla.

Jenda a Věra řekli: „Kde je pejsek a kočička? Proč je tady anděl a Mikuláš?“

Pejsek a kočička se také oblékli za Mikuláše a anděla. Děti nepoznaly pejska a kočičku a tak chtěly utéct pryč, protože se bály. Pejsek a kočička také nepoznali děti a **lekli se**. Pejsek a kočička se chtěli schovat pod postel. Najednou Jenda viděl, že Mikuláš má chlupaté tlapy, jako má pejsek a anděl má bílé tlapičky, jako má kočička.

Jenda řekl: „Vždyť Mikuláš je pejsek a anděl je kočička. My jsme Jenda a Věra.“

Nakonec pejsek a kočička poznali Jednu a Věru. Všichni se začali smát a potom si dali dárky. Pejsek, kočička a děti měli radost a byli spokojení, že všechno dobře dopadlo.

Nová slova:

Rozveselit = udělat srandu, aby byly děti veselé

Doplňky = ozdoby

Pochoval v náručí = mít na rukách

Vychováme = naučí princeznu, aby byla hodná

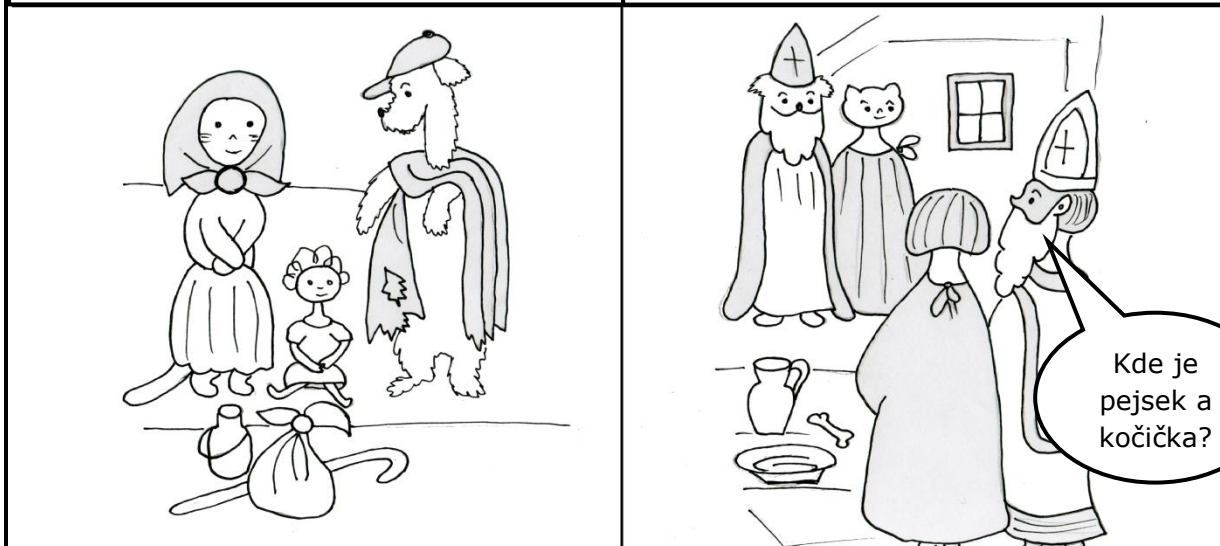
Lekli se = pejsek a kočička měli strach

Jak pejsek a kočička hráli divadlo a jak se měli na Mikuláše

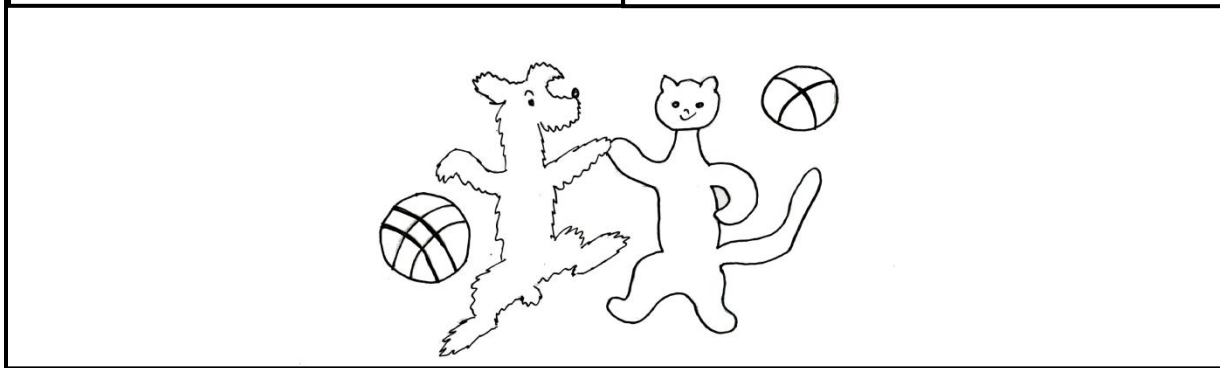
Pejsek, kočička a Járinka šli zahrát divadlo Jendovi a Věře.

Pejsek hrál krále, kočička hrála královnu a Járinka hrála princeznu.

Pejsek a kočička hráli druhé divadlo o chudých lidech. Chudí lidé neměli peníze na jídlo, proto museli dceru prodat.

Jenda se oblékl jako Mikuláš a Věra se oblékla jako anděl. Pejsek a kočička se také oblékli za Mikuláše a anděla.

Pejsek a kočička měli radost a byli spokojení, že všechno dobře dopadlo.

PRACOVNÍ LIST – 9. KAPITOLA

1) Odpověz na otázky:

1. Kdo byl nemocný?

.....

2. Jak pejsek a kočička rozveselili děti?

.....

3. Kolik pohádek zahráli pejsek a kočička dětem?

.....

4. Jaké divadlo hráli pejsek a kočička?

.....

5. Kde pejsek pochoval princeznu?

.....

2) Uspořádej správně věty a očíslej je ve správném pořadí.

Pejsek a kočička se chtěli schovat pod postel. _____

Všichni se začali smát a potom si dali dárky. _____

Jenda a Věra byli nemocní. _____

Pejsek a kočička hráli divadlo o královské rodině. _____

Jenda a Věra se oblékli za Mikuláše a anděla. _____

Pejsek a kočička zahráli divadlo na chudé lidi. _____

Za týden bylo svatého Mikuláše a děti už byly zdravé. _____

Pejsek a kočička nepoznali děti a lekli se. _____

3) Vyber vhodné slovo

Jenda a Věra **byli/nebyli** ve škole, protože **byli/nebyli** nemocní, tak zůstali doma.

Pejsek řekl: „Jenda a Věra jsou hodné děti a **mám/nemám** je rád.“

Pejsek odpověděl: „Já jsem smutný, protože **máme/nemáme** princeznu.

Králové přece **mají/nemají** mít princezny.“

Chudí lidé **měli/neměli** dceru, ale **měli/neměli** peníze na jídlo.

Za týden bylo svatého Mikuláše a Jenda a Věra **byli/nebyli** zdraví.

Jenda se oblékl jako **Mikuláš/anděl** a Věra se oblékla jako **Mikuláš/anděl**.

Čerta sebou děti **měly/neměly**, aby se pejsek a kočička čerta **báli/nebáli**.

Najednou Jenda viděl, že Mikuláš **má/nemá** chlupaté tlapy, jako **má/nemá** pejsek.

Mikuláš **je/není** pejsek a anděl **je/není** kočička.

Pejsek, kočička a děti **měli/neměli** radost a **byli/nebyli** spokojení.

Obsah

1. Jak pejsek a kočička myli podlahu	3
2. Jak si pejsek roztrhl kalhoty	7
3. Jak se měli pejsek a kočička na Vánoce	11
4. O pejskovi a kočičce, jak psali dopis kamarádům do Nymburka.....	15
5. O pyšné noční košilce	19
6. O klucích z Domažlic	23
7. Jak si pejsek a kočička vařili k svátku dort.....	27
8. Jak našli pejsek a kočička panenku, která plakala	31
9. Jak pejsek a kočička hráli divadlo a jak se měli na Mikuláše	35

